

Lausunto eduskunnan valtiovarainvaliokunnalle hallituksen esityksestä eduskunnalle valtion talousarvioksi vuodelle 2027 (HE 175/2026 vp)

Hallitus julkisti 21. syyskuuta 2026 esityksen valtion talousarvioksi vuodelle 2027 (seuraavassa: talousarvioesitys). Talousarvioesityksen suhdannekuva perustuu valtiovarainministeriön samana päivänä julkistaman taloudellisen katsauksen sisältämään suhdanne-ennusteeseen (Valtiovarainministeriö, 2026c).

Suhdannekuva ja finanssipolitiikan mitoitus

Hallituksen talousarvioesityksen pohjana olevassa valtiovarainministeriön ennusteessa Suomen talous kasvaa 1,6 prosenttia vuonna 2026 ja 1,8 prosenttia vuonna 2027. Kuluvaan vuoden kasvuennuste on kaksinkertaistunut kesästä, mutta ensi vuoden näkymä on vahvistunut vain hieman. Vuodelle 2027 VM:n ennustama talouskasvu on säilynyt lähes ennallaan viimeisen vuoden aikana, vaikka kansainvälisen talouden näkymä on tässä ajassa vaihdellut merkittävästi. Yksi selittävä tekijä lienee suhdannekuvan muutos tarkentuneiden BKT-lukujen myötä: alkuvuonna talouden arvioitiin kasvaneen 0,4 ja 0,2 prosenttia vuosina 2024–25, kun uusimpien tietojen perusteella kyseiset luvut ovat 0,9 ja 0,8 prosenttia. Suhdannekäänteen ajoitus tarkentui menneille vuosille, joskaan elpyminen ei käynnistynyt voimakkaana.

Ennusteessa kasvua tukevat yksityisen kulutuksen ja investointien elpyminen. Kotitalouksien ostovoiman paraneminen vahvistaa kulutusta, ja datakeskukset sekä energiasiirtymä lisäävät investointeja. Asuntorakentamisen toipuminen on hidasta. Kasvun jatkuminen edellyttää, että kotitalouksien luottamus vahvistuu ja investointihankkeet toteutuvat. Energian kallistuminen ja kansainvälinen epävarmuus ovat ennusteen keskeisiä riskejä.

Vuositasolla työllisten määrä vähenee VM:n mukaan vielä vuonna 2026 ja kääntyy vuositasolla kasvuun vuonna 2027. Työttömyysaste laskee ensi vuonna kuitenkin vain 10,3 prosentista 9,9 prosenttiin. Myös tuotanto jää ensi vuonna potentiaalista tasoaan alemmaksi. Kasvun piristymisen ei siten vielä tarkoita talouden voimavarojen täyttää käyttöä.

VM:n ennuste on pääpiirteiltään linjassa muiden keskeisten ennustelaitosten kanssa. Ulkomaankaupan osalta ennuste kuitenkin poikkeaa muista syksyllä julkaistuista suhdanne-ennusteista. VM:n ennusteessa vienti kasvaa ensi vuonna 1,6 prosenttia, mikä on vähemmän kuin muiden ennustelaitosten arvioissa. Esimerkiksi Labore ennustaa viennin kasvavan 2,5 prosenttia vuonna 2027. Toisaalta VM ennustaa myös tuonnin kasvavan maltilliset 1,7 prosenttia. Viennin kasvaessa ennustettua enemmän oletettavasti myös tuonti kasvaa, eikä viennin ripeämpi kasvu tue tällöin talouskasvua täysimääräisesti.

VM:n ennusteessa finanssipolitiikka kevenee vuonna 2027. Rakenteellisen jäämän ennustetaan heikkenevän -3,1 prosentista -3,9 prosenttiin suhteessa BKT:hen eli 0,8 %-yksikköä. Osa heikkenemisestä johtuu korkomenojen kasvusta, sillä korkomenot kasvavat 1,7 prosentista 2,0

prosenttiin eli 0,3 prosenttiyksikköä. Rakenteellinen perusjäämä, joka kuvaa julkisen talouden rahoitusasemaa ilman suhdanneluonteisia tekijöitä tai korkomenoja, heikkenee siis karkeasti arvioiden 0,5 prosenttiyksikköä. Kyseinen finanssipolitiikan linja ei ole perusteltavissa suhdannetilanteen näkökulmasta.

Julkista taloutta olisi ollut syytä sopeuttaa voimakkaammin

Orastavasta nousukaudesta huolimatta talousarvioesitys on huomattavan alijäämäinen. Valtiovarainministeriön kuluvaan syksyn talousennusteen mukaan valtionhallinnon nettoluotonanto eli alijäämä on ensi vuonna noin 4,4 prosenttia bruttokansantuotteesta eli noin 13,5 miljardia euroa (Valtiovarainministeriö, 2026c). Kuten edellä todettiin, valtiovarainministeriön ennusteen mukaan talouden alijäämäisyys on ensisijaisesti rakenteellista eikä suhdannetilanteesta johtuvaa. Velkasuhde, jota on perusteltua pitää talouden kestävyysnäkökulmasta alijäämää tärkeämpänä tunnuslukuna, kasvaa valtiovarainministeriön ennusteen mukaan ensi vuonna 1,1 prosenttiyksiköllä 91,2 prosenttiin, ja vuonna 2030 se olisi jo 97,6 prosenttia.

Talousarvioesityksessä esitellään hallituksen jo aiemmin päättämien sopeutustoimien kokonaisuutta mutta nopeasta velkaantumisesta huolimatta siinä ei esitetä uusia sopeutustoimia. Talousarvioesityksessä todetaan: ”Valtioneuvosto katsoo, että uudet nopeasti valmistellut sopeutustoimet heikentäisivät yritysten ja kuluttajien luottamusta ja voisivat tukahduttaa alkanutta talouskasvua, mistä syystä valtioneuvosto pidättäytyi talousarvioneuvotteluissa uusien yllättävien sopeutus päätösten tekemisestä.”

Perustelua on vaikea pitää tyydyttävänä. Talous elpyy nyt laaja-alaisesti, mitä tukevat sekä viimeisimmät bkt-luvut että yrityksille ja kuluttajille suunnatut luottamuskyselyt. Tällaisessa suhdanteessa sopeutuksen talouskasvua hidastava vaikutus on pienempi kuin matalasuhdanteessa, jossa heikentynyt yksityinen kysyntä jarruttaa talouskasvua. Syy tälle on ilmeinen: noususuhdanteessa sopeutuksen myötä julkiselta sektorilta vapautuvat tuotannontekijät suuntautuvat yksityiselle sektorille. Esimerkiksi julkiselta sektorilta irtisanotut työntekijät työllistyvät helpommin yksityiselle sektorille silloin, kun uuden työvoiman tarve kasvaa. Ei ole muutenkaan perusteltua uskoa, että sopeutustoimet nyt orastavana nousukautena olisivat haitallisempia kuin esimerkiksi ne aiemmat hitaan talouskasvun aikana toteutetut sopeutustoimet, jotka on jo toteutettu ja joita talousarvioesityksessäkin kuvaillaan.

Myös talouspolitiikan arviointineuvosto on suositellut uusien sopeutustoimien toteuttamista jo ensi vuonna. Euroopan komission Suomelle esittämän nettomenopolun noudattamista koskeneessa arviossaan arviointineuvosto huomautti: ”Pitkäjänteisen talouspolitiikan näkökulmasta olisi toivottavaa, että hallitus päättäisi julkista taloutta lähivuosina vahvistavista lisätoimista jo syksyn 2026 budjettiriihessä” (Talouspolitiikan arviointineuvosto, 2026). Samassa arviossa arviointineuvosto totesi myös, että Euroopan unionin finanssipoliittiset säännöt edellyttävät vuoden 2027 eduskuntavaalien jälkeen muodostettavalta hallitukselta todennäköisesti merkittäviä uusia sopeutustoimia. Myös talousarvioesitys toteaa tällaisten toimien tarpeellisuuden ja huomauttaa, että ”kaikki puolueet ovat valmiita huomattaviin julkista taloutta vahvistaviin toimiin tulevalla hallituskaudella.” Sopeutustoimien talouspolitiikan arviointineuvoston näkemysten vastainen keskeyttäminen lienee kuitenkin omiaan heikentämään tällaista valmiutta.

Yhteisöveron alentamiseen ei ole kunnollisia perusteita

Talousarvioesityksen mukaan hallituksen finanssipolitiikan tavoitteena ”on vahvistaa julkista taloutta ja kääntää Suomen velkaantumiskehitys. Hallitus on päättänyt yhteensä n. 10 mrd. euron toimenpidekokonaisuudesta velkasuhteen vakauttamiseksi.” Talousarvioesityksessä esitetään, että toimista noin 5 miljardia muodostuisi menosopeutuksesta ja 1,5 miljardia veromuutoksista. Talousarvio ei erittele näitä toimia yksityiskohtaisesti. Luvut on ilmeisesti tarkoitettu kuvaamaan toimien bruttovaikutusta, sillä ne eivät vastaa hallituksen keväällä 2026 esittämän julkisen talouden suunnitelman (Valtiovarainministeriö, 2026a, taulukko 33, ss. 107-108) arvioita hallituksen päätösten vaikutuksista julkisen talouden tasapainoon.

Esimerkiksi hallitus arvioi, että sen vuonna 2024 toteuttama arvonnäköveron korotus – joka on ollut hallituksen verotoimista verotuloja eniten lisännyt yksittäinen toimi – olisi kasvattanut verotuloja vuositasolla noin miljardilla (hallituksen esitys HE 61/2024). Hallitus on toteuttanut myös useita verotuloja supistavia toimia. Esimerkiksi tänä vuonna toteutetut tuloveroasteikon muutokset ovat valtion vuoden 2026 talousarvion mukaan supistaneet verotuloja yli miljardilla (Valtioneuvosto, 2025, s. 35). Ensi vuoden talousarvioesityksessä suurin yksittäinen verotuloja supistava päätös on yhteisöveron alentaminen 20 prosentista 18 prosenttiin.

Yhteisövero alentavaa tuloverolain muuttamista koskevan lakiesityksen (HE 151/2026) mukaan yhteisöverokannan alennus vähentäisi verotuloja staattisesti arvioiden noin 841 miljoonalla eurolla. Kuten esitys toteaa, tutkimuskirjallisuudessa esitetyt arviot tällaisen veronalennuksen pitkän tähtäimen dynaamisista vaikutuksista vaihtelevat huomattavasti. Esityksessä arvioidaan, että alennuksen pitkän tähtäimen itserahoitusaste olisi noin 34-46 prosenttia. Ehdotettua yhteisöveron alennusta on tarkasteltu myös puoliväliriihen yhteydessä esitetyssä muistiossa (Valtiovarainministeriö, 2025). Siinä yhteisöveron alennuksen omarahoitusosuudeksi arvioitiin 60 prosenttia. Vaikka veronalennus lisäisisikin yritysten kannusteita investointeihin, tätä kautta saavutettava verotulojen kasvu ei siis hallituksen tai valtiovarainministeriön omienkaan arvioiden mukaan riittäisi korvaamaan veronalennuksen aiheuttamaa välitöntä verotulojen menetystä.

Yhteisöveron vaikutusarvioita vaikeuttaa se, että monet sen vaikutuksista ovat epäsuoria. Veron alennus saattaa esimerkiksi lisätä kotitalouksien käytettävissä olevia tuloja ja – kasvaneen kulutuksen kautta – työllisyyttä ja bruttokansantuotetta myös epäsuorasti. Tällaisista epäsuorista vaikutuksista on olemassa laajahko tutkimuskirjallisuus.

Esimerkiksi artikkeli (Kennedy et al., 2026) hyödyntää yhdysvaltalaisista mikrotason aineistoa, eli tietoja yksittäisten yrityksistä ja niiden henkilöstöstä. Vertailemalla veroreformeissa eri tavoin kohdeltuja mutta muutoin relevanteissa suhteissa samankaltaisia yrityksiä (Kennedy et al., 2026) päättävät, että yritysten verotusta alennettaessa kotitalouksien saama taloudellinen hyöty on (palkansaajille kasvaneiden palkkatuloina koituva hyöty mukaan lukien) noin 1,47-kertainen verotulojen menetykseen verrattuna. Tällainen tulohyöty ei selvästikään riitä kasvattamaan verotuloja niin paljon, että yhteisöveron alennus maksaisi julkisen sektorin näkökulmasta itsensä takaisin.

Kennedyn ym. (2026) tutkimus ei kuitenkaan käsittele yhteisöveron alennuksen pitkän tähtäimen vaikutuksia. *Yleisen tasapainon malleissa* voidaan tarkastella myös veronalennuksista johtuvien

kasvaneiden investointien tuottamaa kiihtynyttä talouskasvua, ja ne muodostavat tavanomaisen työkalun pitkän tähtäimen vaikutusten käsittelyyn. Esimerkiksi tutkimus (Chodorow-Reich et al., 2024) päättelee tällaista lähestymistapaa käyttäen, että yritysverotuksen vuonna 2017 Yhdysvalloissa toteutettu alennuksen kymmenen vuoden kuluttua tuottama epäsuora verotulojen kasvu olisi ollut noin 60 prosenttia sen aiheuttamasta verotulojen menetyksestä.

Suomessa käydyssä keskustelussa on viime aikoina viitattu tutkimukseen (Cardi et al., 2024), jossa esitetään tavanomaisista käsityksistä poikkeavia näkemyksiä (Kangasharju, 2026). Sen mukaan yhteisöverotuksen alennus voisi pitkällä tähtäimellä jopa alentaa julkista velkaa. Cardin ym. (2024) vaihtoehtoisen lähestymistavan tuottama tulos perustuu oletukseen, jonka mukaan yritysverotuksen keventämisellä olisi myönteisiä vaikutuksia yritysten käyttämään teknologiaan. Em. arvovaltaisilla tieteellisillä julkaisufoorumeilla julkaistuista töistä poiketen (Cardi et al., 2024) on kuitenkin työpaperijulkaisu eli tieteellinen artikkeli, jota ei ole vielä hyväksytty julkaistavaksi mihinkään arvovaltaiseen tieteelliseen lehteen ja josta ei ole vielä käyty tiedeyhteisön tavanomaista kriittistä keskustelua.

Suomen näkökulmasta yksi relevantti kriittinen näkökohta olisi se, että myös relevanttien verokkaimaiden yhteisöverokannat vaikuttavat veronalennuksen dynaamisten, verotuloja kasvattavien vaikutusten suuruuteen. Myönteisiä vaikutuksia alentane se, että Suomen nykyinenkin yhteisöverokanta on jo huomattavan kilpailukykyinen: kuluvana vuonna se on alhaisempi kuin Euroopan Unionin viidessä suurimmassa taloudessa, Yhdysvalloissa, Iso-Britanniassa, Islantia lukuun ottamatta muissa pohjoismaissa sekä Virossa.¹ Tällä hetkellä Tanskassa ja Saksassa suunnitellaan yhteisöverotusta alentavia veroreformeja (CDU CSU und SPD, 2025; Regering Mette Frederiksen III, 2026), mutta ne eivät toteutuessaan muuttaisi tilannetta oleellisesti: Tanskan yhteisöveroa suunnitellaan alennettavan 19 prosenttiin eli yhtä prosenttiyksikköä Suomen nykyistä yhteisöveroa alemmaksi, ja Saksan yhteisövero olisi uudistuksen jälkeenkin suurempi kuin 20 prosenttia.

Veronalennuksista investointien mahdollisen lisääntymisen kautta saavutettava hyöty ilmenee vasta pitkällä tähtäimellä. Ennen myönteisten vaikutusten ilmenemistä toteutuva velkaantuminen on taloudellinen tappio, joka tulisi huomioida päätösten järkevyyttä analysoitaessa. Nykyisessä tilanteessa tilapäisenkin lisävelkaantumisen haitat ovat poikkeuksellisen suuria, koska valtion velkaantuessa nyt nopeasti valtionvelkakirjojen korot ovat poikkeuksellisen korkealla tasolla ja velkaantumista kiihdyttävät päätökset saattavat nostaa niitä edelleen. Siksi hallituksen olisikin perusteltua harkita yhteisöveron alentamisen peruuttamista sekä ansiotuloverotuksen maltillista kiristämistä.

Myös EU:n ohjausjärjestelmän vaatimukset perustelevat lisäsopeutusta

Euroopan Unionin neuvosto asetti Suomen liiallisen alijäämän menettelyyn 12. tammikuuta 2026. Tällöin Suomelle asetettiin *korjaava nettomenopolku*, joka määrää maksimiarvot nettomenojen prosentuaaliselle kasvulle vuosiksi 2026-2028 sekä kumulatiivisesti vuodesta 2024 alkaen (Council of

¹ OECD, Corporate Income Tax Rates Database.

the European Union, 2026). Vuosia 2026-2028 vastaavat arvot olivat 1,3 prosenttia, 1,5 prosenttia ja 1,8 prosenttia taulukon 1 mukaisesti.

	2026	2027	2028
NETTOMENOT			
Nettomenojen kasvu korjaavalla nettomenopolulla (%)	1,3	1,5	1,8
Nettomenojen kasvu (%)	4,1	3,4	3,3
VALVONTATILI			
Vuosipoiikkeama, BKT-osuus (%)	1,5	1,0	0,8
Kertynyt poikkema, BKT-osuus (%)	0,8	1,8	2,5
Kertynyt poikkeama laajennetulla korjaavalla valvontatilillä (%)	-0,6	0,3	1,0

Taulukko 1. Suomen korjaava nettomenopolku sekä talousarvioesityksessä käytetyt valtiovarainministeriön ennusteet nettomenoista ja valvontatileille kirjattavista arvoista.

Korjaavan nettomenopolun noudattamista valvotaan *valvontatilin* avulla. Sille kirjataan vuosittaiset poiikkeamat ja kumulatiiviset poiikkeamat korjaavalta nettomenopolulta osuuksina bruttokansantuotteesta. Suomeen sovelletaan myös *kansallista poiikkeuslauseketta*. Jos sitä ei olisi, Suomelta edellytettäisiin, että valvontatilin kumulatiiviset arvot säilyisivät kunakin vuonna negatiivisina tai enintään nollan suuruksina. Kansallinen poiikkeuslauseke kuitenkin oikeuttaa Suomen ylittämään nettomenojen kasvun maksimiarvon puolustusmenojen vuoden 2021 tasoon verrattua kasvua vastaavalla summalla mutta kuitenkin enintään 1,5 prosentilla Suomen bruttokansantuotteesta (Euroopan unionin neuvosto, 2025).

Valtiovarainministeriö julkisti huhtikuun lopussa *Suomen edistymisraportin* (Valtiovarainministeriö, 2026b) jossa esitellään mm. toimia joihin Suomi on liiallisen alijäämän korjaamiseksi ryhtynyt. Edistymisraportissa esitetään ennuste, jonka mukaan puolustusmenojen kasvu vuoteen 2021 verrattuna olisi BKT:hen suhteutettuna 1,5 % vuonna 2026, 1,6 % vuonna 2027 ja 1,7 % vuonna 2028. Tämän ennusteen toteutuessa poiikkeuslauseke merkitsee, että kukin valvontatilin arvoista saa olla 1,5 prosenttiyksikön verran nollaa suurempi. Suomen edistysraportti sisältääkin ennusteen myös *laajennetusta korjaavasta valvontatilistä*, jossa valvontatilin kumuloituneista poiikkeamista on vähennetty 1,5 prosenttiyksikköä. Kansallisen poiikkeuslausekkeen huomioon ottaen korjaavan nettomenopolun noudattaminen edellyttää, että tämän tilin arvot eivät ole positiivisia. Taulukko 1 sisältää myös talousarvioesityksessä käytetyn valtiovarainministeriön ennusteen valvontatilille kirjattavista vuosipoiikkeamista ja kumulatiivisista poiikkeamista sekä laajennetun korjaavan valvontatilin arvoista.

Kuten taulukosta 1 käy ilmi, valtiovarainministeriön uusimpien ennusteiden mukaan korjaavalle valvontatilille merkittävät kumulatiiviset poiikkeamat nettomenojen suurimmista sallituista arvoista ovat 0,3 prosenttiyksikköä ensi vuonna ja 1,0 prosenttiyksikköä vuonna 2028. Myös valtiovarainministeriön uusiin talousennuste huomauttaa: ”Jos ennusteen arvio nettomenojen kasvusta osoittautuu oikeaksi, on riski, että Suomen ei katsota noudattavan saamiaan suosituksia ja ryhtyneen

tuloksellisiin toimiin liiallisen alijäämän korjaamiseksi. Samalla edellytykset sille, että Suomi saisi lisää aikaa liiallisen alijäämän korjaamiseen, eivät täyty” (Valtiovarainministeriö, 2026c).

Valtiovarainministeriön ennusteessa esitetty huoli on erittäin aiheellinen. Myös talousarvioesityksessä todetaan, että Suomen mahdollisesti katsotaan ensi vuonna poikkeavan sallitulta korjaavalta nettomenopolulta. Sen mukaan ”valtioneuvosto pitää perusteltuna, että jos vuoden 2027 poikkeama vahvistuu toteumatiedoissa keväällä 2028, komissio kokonaisarviossaan ottaa huomioon, että poikkeamaa selittää Lähi-idän kriisin seurauksena kasvanut globaali epävarmuus, korkealla pysyvä työttömyys ja aiemmin arvioitua korkeammaksi kohoava inflaatio”. Tällaisia selityksiä on kuitenkin vaikea pitää hyväksyttävänä.

Koska valvontatilille kirjataan nettomenojen kasvun ja nimellisen bruttokansantuotteen suhde ja koska odottamaton inflaatio olisi omiaan kasvattamaan molempia näistä, sen ei voitaisi perustellusti väittää lisäävän valvontatilille kirjattavia poikkeamia. Euroopan unionin talouden ohjausjärjestelmässä käytetyn määritelmän mukaan nettomenot koostuvat julkisista menoista, joista on vähennetty korkomenot, harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet, työttömyysetuuksien kustannusten suhdanneluontoisista muutoksista aiheutuvat menomuutokset, kertaluontoiset ja väliaikaiset toimenpiteet sekä joitakin Euroopan Unionin päätöksistä (eikä kansallisista päätöksistä) riippuvaisia menoja. Esimerkiksi negatiivisista ulkoista tekijöistä, kuten Lähi-idän tilanteesta, johtuva verotulojen supistuminen ja työttömyysmenojen kasvu ei siis suoraan lisäisi nettomenoja, vaikka päätösperäiset verotuloja supistavat toimenpiteet niitä lisäävätkin. Taulukon 1 ennusteluvut viittaavat vahvasti siihen, että Suomi poikkeaa korjaavalta nettomenopolulta ilman Euroopan komission hyväksymiä perusteita luultavasti jo ensi vuonna ja viimeistään vuonna 2028, mikä entisestään vaikeuttaa Suomen seuraavalta hallitukselta vaadittavia sopeutustoimia.

Helsingissä 1. lokakuuta 2026

Ilkka Kiema
tutkimusohjaaja
Työn ja talouden tutkimus LABORE

Juho Koistinen
ennustepäällikkö
Työn ja talouden tutkimus LABORE

VIITTEET

- Cardi, O., Höke, K., & Restout, R. (2024). *Dynamic Effects of Corporate Taxation in Open Economy* (Economics Working Paper Series 2024/003, Department of Economics, Lancaster University Management School).
- CDU CSU und SPD. (2025). *Verantwortung für Deutschland. Koalitionsvertrag zwischen CDU, CSU und SPD* (<https://www.cdu.de/downloads/koalitionsvertrag-2025/>).
- Chodorow-Reich, G., Zidar, O., & Zwick, E. (2024). Lessons from the Biggest Business Tax Cut in US History. *Journal of Economic Perspectives*, 38(3), 61-88. <https://doi.org/10.1257/jep.38.3.61>
- Council of the European Union. (2026). *Council recommendation with a view to bringing an end to the situation of an excessive deficit in Finland* (Brussels, 12 January 2026).
- Euroopan unionin neuvosto. (2025). *Neuvoston suositus, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2025, neuvoston Suomelle asetuksen (EU) 2024/1263 nojalla asettamista nettomenojen enimmäiskasvuprosenteista poikkeamisen sallimisesta (kansallisen poikkeuslausekkeen aktivointi)* (C/2025/3966).
- Kangasharju, A. (2026). *Yhteisöveron alennus halutaan perua uusista havainnoista huolimatta* (Kolumni, Etla (29.6.2026) <https://www.etla.fi/ajankohtaista/yhteisoveron-alennus-halutaan-perua-uusista-havainnoista-huolimatta/>).
- Kennedy, P. J., Dobridge, C. L., Landefeld, P., & Mortenson, J. (2026). Corporate Tax Cuts, Firm Growth, and Workers' Earnings. *American Economic Review*, 116(9), 3380-3422. <https://doi.org/10.1257/aer.20240404>
- Regering Mette Frederiksen III. (2026). *Det politiske grundlag for firkløverregeringen* (Statsministeriet, Denmark).
- Talouspolitiikan arviointineuvosto. (2026). *Talouspolitiikan arviointineuvoston arvio nettomenopolun noudattamisesta ja korjaavista toimista* (TPAN, 5.8.2026).
- Valtioneuvosto. (2025). *Hallituksen esitys eduskunnalle valtion talousarvioksi vuodelle 2026* (HE 99/2025 vp).
- Valtiovarainministeriö. (2025). *Hallituksen puoliväliriihen toimenpidekokonaisuuden vaikutuslaskelmista* (VM 30.4.2025, muistio.).
- Valtiovarainministeriö. (2026a). *Julkisen talouden suunnitelma 2027–2030* (Valtiovarainministeriön julkaisu 2026:17).
- Valtiovarainministeriö. (2026b). *Suomen edistymisraportti 2026* (Valtiovarainministeriön julkaisu 2026:16).
- Valtiovarainministeriö. (2026c). *Taloudellinen katsaus. Syksy 2026* (Valtiovarainministeriön julkaisu 2026:35).

